

Dosarul nr. 2ra-91/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (I. Secrieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Alexa Iulian,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexa Iulian
împotriva Tatianeii Sainciuc cu privire la partajul averii comune în devălmășie,
împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 15 martie 2018 Alexa Iulian a adresat cerere de chemare în judecată
împotriva Tatianeii Sainciuc, solicitând partajarea averii comune în devălmășie
acumulate în timpul căsătoriei rezultate din vânzarea apartamentului nr. xxxxx, în
sumă de 45 000 de euro, cu obligarea pârâtei de a transmite suma de 22 500 de euro
echivalentul a 1/2 cotă-parte din suma dată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a încheiat căsătoria cu pârâta la
xxxxxx

A susținut reclamantul că în timpul căsătoriei, în baza contractului nr. 34 din
20.12.2013 cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ, au
dobândit cu drept de proprietate ap. xxxx, cu suprafața de 88 m.p, nr/cadastral
xxxxxx, iar la data de 11 august 2017, apartamentul în cauză a fost înstrăinat de către
pârâta Sainciuc Tatiana la prețul de 45 000 de euro.

A declarat reclamantul că a discutat cu pârâta în vederea împărțirii sumei primite
din înstrăinarea apartamentului, însă nu au ajuns la un numitor comun, din care
motive s-a adresat în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,
cererea de chemare în judecată a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul
declarat de Alexa Iulian și a fost menținută hotărârea din 20 noiembrie 2018 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a decide astfel instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a concluzionat că reclamantul nu a prezentat probe pertinente, concludente și certe din care ar rezulta nerecepționarea de la pârâtă a sumei conform argumentelor din cererea de chemare în judecată, în situația în care dânsului îi revine sarcina de a demonstra acest fapt. Mai mult, după cum rezultă din materialele cauzei, bunul imobil a fost înstrăinat în timpul căsătoriei părților în litigiu, corespunzător se prezumă, până la proba contrară, că mijloacele financiare obținute din această tranzacție au fost utilizate în comun de ambii soți în necesitățile lor familiare.

A mai indicat instanța de apel că reclamantul/apelant, nu a negat faptul înstrăinării bunului în timpul căsătoriei, însă, pretinde că mijloacele financiare au fost primite doar de partea oponentă, Sainciuc Tatiana și utilizate de aceasta doar în scopuri și interese proprii.

A specificat Curtea de Apel Chișinău că Alexa Iulian la data de 05 august 2017 a eliberat procura nr. 1015, autenticată și înregistrată de notarul Florea Maria, pe numele pârâtei Sainciuc Tatiana, prin care oferă împuterniciri pentru a ridica acte de la OCT și IFS în privința bunului imobil, apartamentul xxxxxxxx, inclusiv și dreptul de a vinde imobilul în cauză din numele său, cu prețul și condițiile stabilite de ea, de a încheia contractul de vânzare-cumpărare, de a primi banii conveniți ș.a.

Mijloacele bănești provenite, inclusiv din vânzarea apartamentului sus menționat, nu pot fi supuse partajului deoarece dreptul de a dispune de aceste mijloace bănești aparține ambilor soți, fiind realizat de aceștia în egală măsură și prin acord comun, care se prezumă până la proba contrarie, probă care nu a fost prezentată de reclamantul/apelant.

La 01 noiembrie 2019 Alexa Iulian, a declarat recurs împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că în cadrul ședinței de judecată a prezentat probe scrise suficiente precum că a fost înstrăinat apartamentul proprietate în devălmășie de către Sainciuc Tatiana la suma de 45 000 de euro și că la această tranzacție a participat, din partea cumpărătorului doar Sainciuc Tatiana, ca coproprietar și reprezentant prin procură a lui Alexa Iulian.

A menționat recurentul că inițial Sainciuc Tatiana a declarat că nu poate restitui jumate din suma de 45 000 de euro lui Alexa Iulian, din motiv că banii au fost cheltuiți în interesul familiei. Însă, la ultima ședință de judecată, Sainciuc Tatiana a declarat că de fapt a restituit 11 500 de euro lui Alexa Iulian în următoarele zile după tranzacție, dar nu poate confirma acest fapt prin martori deoarece nimeni nu a fost prezent în momentul transmiterii acestor bani.

Recurentul a mai indicat că Sainciuc Tatiana urma să prezinte instanței de judecată probe pe ce anume a fost cheltuită suma de 45 000 de euro în interes de familie sau să prezinte probe scrise sau măcar martori precum că suma de 22 500 de euro a fost restituită lui Alexa Iulian. În ambele cazuri, Sainciuc Tatiana a refuzat să prezinte probe.

A susținut recurentul că instanțele inferioare au motivat soluția doar pe declarații neprobate și au interpretat în mod eronat prevederile art. 210 și 211 al Codului civil, în raport cu prevederile art. 118 al Codului de procedură civilă. Astfel, instanța de

judecată urma să solicite de la Sainciuc Tatiana să prezinte probe plauzibile declarațiilor sale, dar nu să impună recurentul să combată prin probe faptul că nu a primit banii.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 04 iulie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată participanților la proces la data de 03 septembrie 2019 (f.d. 173).

Recursul declarat de Alexa Iulian la 01 noiembrie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 21 ianuarie 2020, de către Tatiana Sainciuc, reprezentată de avocatul Vitalie Ciuchitu, a fost depusă referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Alexa Iulian ca fiind inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexa Iulian, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexa Iulian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea

detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Alexa Iulian.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Alexa Iulian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh